

REGULAMENTUL DE MEDIERE

al Asociației Române de Franciză (ARF)

Schema instituțională de administrare a medierii în disputele din relațiile de franciză

Versiune 2026 – proiect consolidat pentru adoptare

NOTĂ JURIDICĂ. Prezentul Regulament este un instrument de autoreglementare al ARF și se aplică în completarea Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator. ARF administrează mecanismul instituțional; medierea propriu-zisă este condusă exclusiv de un mediator autorizat. Participarea și rămânerea în mediere sunt voluntare. Regulamentul nu limitează accesul la instanță, arbitraj sau autorități și nu atribuie ARF competențe jurisdicționale.

Art. 1 – Obiectul și natura mecanismului

(1) Regulamentul stabilește regulile administrative și procedurale prin care ARF facilitează accesul la mediere pentru dispute din relațiile de franciză.

(2) ARF nu soluționează fondul disputei, nu stabilește cine are dreptate, nu interpretează obligatoriu contractul pentru părți și nu poate impune o soluție.

(3) Mediatorul facilitează negocierea în condiții de neutralitate, imparțialitate și confidențialitate, fără putere de decizie asupra conținutului înțelegerii.

Art. 2 – Domeniul de aplicare

Regulamentul poate fi utilizat pentru dispute dintre francizor și francizat, master-francizat și subfrancizat, precum și de alte părți implicate într-o relație de franciză care acceptă în scris aplicarea sa. ARF poate administra o mediere chiar dacă niciuna dintre părți nu este membru ARF, dacă ambele părți consimt și acceptă condițiile administrative și financiare aplicabile.

Art. 3 – Principii

Procedura respectă: voluntaritatea; liberul consimțământ; neutralitatea și imparțialitatea mediatorului; confidențialitatea în limitele legii; buna-credință; cooperarea; proporționalitatea; dreptul la asistență și reprezentare; separarea strictă dintre mediere și disciplina internă ARF.

Sușinerile, propunerile și concesiile formulate în mediere au regimul de confidențialitate prevăzut de Legea nr. 192/2006 și nu pot fi folosite ca probe decât în condițiile și cu excepțiile prevăzute de lege.

Art. 4 – Termenele și prescripția

(1) Termenele administrative ARF, depunerea cererii, invitația la mediere și negocierea prealabilă nu suspendă și nu întrerup prin ele însele termenele de prescripție, decădere sau alte termene legale.

(2) De la semnarea contractului de mediere se aplică efectul prevăzut de art. 49 din Legea nr. 192/2006: termenul de prescripție a dreptului la acțiune pentru dreptul litigios supus medierii se suspendă până la închiderea procedurii, în condițiile legii.

(3) Fiecare parte rămâne responsabilă pentru protejarea termenelor sale legale și pentru obținerea consultanței juridice necesare.

Art. 5 – Negocierea directă prealabilă

(1) Ca regulă ARF, înaintea medierii se parcurge procedura de negociere directă prevăzută în Codul de Conduită în Franciză al ARF.

(2) Părțile pot conveni în scris trecerea directă la mediere înainte de expirarea perioadei de negociere.

(3) Etapa prealabilă poate fi omisă în caz de urgență, risc de prejudiciu grav, necesitatea protejării proprietății intelectuale sau know-how-ului, existența unui termen legal urgent ori altă împrejurare obiectivă care face negocierea prealabilă inutilă sau improprie.

(4) Omiterea justificată a etapei nu împiedică ARF să administreze medierea dacă există consimțământul părților.

Art. 6 – Cererea de mediere

Cererea scrisă cuprinde cel puțin: identificarea și datele de contact ale părților; contractul/unitatea/teritoriul; descrierea succintă a disputei; problemele principale; rezumatul negocierii prealabile sau motivul omiterii ei; existența unor procese, arbitraje sau termene urgente; datele reprezentanților; preferințe privind mediatorul, limba, locul sau forma fizică/online.

Art. 7 – Verificarea administrativă și refuzul ARF

(1) ARF verifică dacă cererea intră în domeniul Regulamentului și dacă poate fi administrată în condiții adecvate.

(2) ARF poate refuza administrarea, în special, pentru lipsa unei legături reale cu franciza, lipsa interesului legitim, caracter vădit abuziv, imposibilitatea asigurării neutralității administrative, neplata taxelor ori alte motive obiective.

(3) Orice refuz se comunică în scris și se motivează succint. Refuzul administrării de către ARF nu împiedică părțile să apeleze direct la un mediator autorizat sau la alte remedii legale.

Art. 8 – Invitația și consimțământul

(1) ARF transmite celeilalte părți invitația la mediere și informațiile administrative necesare.

(2) Standardul ARF pentru răspuns este de 7 zile calendaristice, cu posibilitatea unei prelungiri rezonabile la cerere.

(3) Lipsa răspunsului sau refuzul încheie etapa administrativă dacă nu există consimțământul tuturor părților.

(4) Refuzul medierii sau retragerea din mediere nu constituie, prin ele însele, abatere disciplinară ARF.

Art. 9 – Panoul de mediatori ARF

- (1) ARF poate menține un panou de mediatori autorizați, selectați potrivit unui regulament/unei proceduri publice de includere pe panou.
- (2) Includerea în panou nu reprezintă autorizare sau acreditare profesională acordată de ARF; calitatea de mediator autorizat rezultă exclusiv din cadrul legal aplicabil.
- (3) Criteriile de includere pot privi experiența în litigii comerciale, cunoașterea francizei, formarea profesională, disponibilitatea, respectarea obligațiilor profesionale și declarațiile privind conflictele de interese.
- (4) Lista și criteriile de includere trebuie să fie transparente și aplicate nediscriminatoriu.

Art. 10 – Alegerea mediatorului

- (1) Părțile aleg de comun acord mediatorul, din panoul ARF sau din afara acestuia, cu condiția ca acesta să fie autorizat.
- (2) Dacă nu există acord în 5 zile lucrătoare de la acceptarea medierii, ARF poate transmite o listă scurtă de minimum 3 mediatori.
- (3) Părțile pot accepta în scris, înainte de aplicare, o metodă de ranking. În acest caz, rezultatul metodei constituie alegerea convenită de părți.
- (4) ARF nu impune unilateral un mediator. Dacă nu există acord asupra mediatorului sau asupra metodei de desemnare, procedura administrativă se încheie fără mediere.

Art. 11 – Independența, imparțialitatea și conflictele de interese

- (1) Înainte de acceptarea cauzei, mediatorul dezvăluie orice relație profesională, financiară, personală sau altă împrejurare care ar putea crea o îndoială rezonabilă privind neutralitatea ori imparțialitatea.
- (2) O persoană care a oferit consultanță juridică, comercială sau de altă natură uneia dintre părți în aceeași dispută nu va fi propusă ca mediator.
- (3) După dezvăluire, părțile formulează observații, mediatorul își exprimă poziția, iar continuarea desemnării are loc numai în condițiile legii și ale consimțământului valabil al părților.
- (4) Dacă pe parcurs apare o situație care poate afecta neutralitatea sau imparțialitatea, se aplică art. 54 din Legea nr. 192/2006.

Art. 12 – Contractul de mediere

- (1) Medierea de fond începe numai după încheierea în scris a contractului de mediere, potrivit Legii nr. 192/2006.
- (2) Contractul identifică părțile și obiectul general, onorariul și cheltuielile, regulile de confidențialitate, locul/platforma, limba, participanții, documentele, sesiunile separate și modalitatea de consemnare a rezultatului.

(3) ARF nu este parte în contractul de mediere decât dacă un raport juridic distinct și legal justificat prevede expres altfel pentru servicii administrative.

Art. 13 – Costurile

(1) Onorariul mediatorului și orice taxă administrativă ARF se comunică transparent înainte de începerea procedurii.

(2) Dacă părțile nu convin altfel, standardul ARF este suportarea în cote egale a costurilor comune ale medierii; fiecare parte suportă propriile costuri cu avocatul, consultantul, expertul și deplasarea.

(3) Costurile suplimentare determinate de prelungirea medierii se aprobă înainte de angajarea lor, cu excepția cheltuielilor inevitabile deja asumate conform contractului.

Art. 14 – Pregătirea medierii

Părțile pot transmite mediatorului declarații de poziție și documente esențiale. Fiecare parte poate transmite separat mediatorului informații confidențiale privind limitele sau strategia de negociere; acestea nu se comunică celeilalte părți fără permisiunea expresă a părții care le-a furnizat.

Art. 15 – Participanții și mandatul

(1) Fiecare persoană juridică participă printr-un reprezentant care cunoaște situația și are mandat suficient pentru negociere.

(2) Orice limită a mandatului, inclusiv necesitatea aprobării unui organ intern pentru semnarea acordului, se declară la început.

(3) Părțile pot fi asistate sau reprezentate de avocat ori alte persoane în condițiile Legii nr. 192/2006.

Art. 16 – Desfășurarea medierii

(1) Medierea are loc la sediul mediatorului sau în alt loc convenit; poate avea loc online cu acordul părților și mediatorului.

(2) Mediatorul explică rolul său, voluntaritatea, confidențialitatea, regulile de comunicare și diferența față de arbitraj/judecată.

(3) Mediatorul poate organiza sesiuni comune și separate. Informația primită separat nu se comunică fără permisiune, în limitele legii.

(4) Mediatorul facilitează generarea opțiunilor, dar nu impune soluții și nu garantează rezultatul.

Art. 17 – Confidențialitatea

(1) Confidențialitatea se aplică în limitele și cu excepțiile prevăzute de Legea nr. 192/2006, de contractul de mediere și de prezentul Regulament.

(2) Susținerile făcute în mediere au regimul prevăzut de art. 53 din Legea nr. 192/2006.

(3) ARF păstrează numai informațiile administrative strict necesare și nu solicită minutele negocierilor confidențiale.

(4) Datele statistice publicate de ARF sunt agregate și anonimizate, astfel încât să nu permită identificarea părților sau a conținutului disputei.

Art. 18 – Rezultatul și documentele de încheiere

(1) Medierea se poate încheia prin acord total, acord parțial, lipsa acordului, denunțare/retragere sau în alte moduri prevăzute de lege.

(2) Procesul-verbal de încheiere și acordul de mediere sunt documente distincte și se întocmesc în condițiile Legii nr. 192/2006.

(3) Acordul de mediere identifică fără echivoc obligațiile, sumele, termenele, modalitățile de executare, documentele de predat și condițiile convenite.

(4) Caracterul obligatoriu al acordului între părți nu trebuie confundat cu caracterul de titlu executoriu. Dobândirea caracterului executoriu se realizează numai în condițiile și prin formalitățile prevăzute de lege.

(5) Părțile sunt încurajate să obțină consultanță juridică independentă înaintea semnării unui acord complex.

Art. 19 – Informarea ARF la încheiere

Mediatorul comunică ARF exclusiv informația administrativă necesară încheierii dosarului: că procedura a început și că s-a încheiat, precum și, dacă părțile consimt și este necesar statistic, dacă s-a ajuns la acord total, parțial sau fără acord. Conținutul acordului și negocierilor nu se transmite ARF.

Art. 20 – Separarea de procedura disciplinară

Mediatorul nu poate fi investigator, arbitru, evaluator de conformitate sau membru al organului disciplinar ARF pentru aceeași dispută. Persoanele din ARF care au avut acces, în mod excepțional și legal, la informații confidențiale ale medierii nu participă la decizia disciplinară. Orice procedură disciplinară se bazează pe sesizări și probe administrate separat.

Art. 21 – Ce NU face ARF

ARF: (a) nu decide cine are dreptate; (b) nu stabilește prejudiciul; (c) nu impune interpretarea contractului; (d) nu obligă o parte să accepte o ofertă; (e) nu certifică legalitatea acordului; (f) nu garantează executarea acordului; (g) nu exercită atribuțiile profesionale ale mediatorului; (h) nu comunică organelor disciplinare conținutul confidențial al medierii; (i) nu împiedică accesul la instanță, arbitraj sau autorități.

Art. 22 – Răspunderea ARF

În limitele permise de lege, ARF răspunde numai pentru propriile activități administrative aferente mecanismului și nu garantează actele profesionale ale mediatorului, deciziile părților, legalitatea sau oportunitatea economică a acordului ori executarea acestuia. Nicio prevedere a prezentului articol nu exclude sau limitează o răspundere care, potrivit unei norme imperative, nu poate fi exclusă sau limitată.

Art. 23 – Medierea online și securitatea

Medierea online se desfășoară numai cu acordul părților și mediatorului. Se folosesc măsuri rezonabile pentru identificarea participanților, protecția confidențialității și securitatea comunicațiilor. Înregistrarea audio/video este interzisă, cu excepția situației în care legea permite și toate persoanele implicate consimt expres în scris.

Art. 24 – Dispute transfrontaliere

În cauzele transfrontaliere se clarifică înainte de sesiunea de fond limba medierii, legea aplicabilă contractului, eventualele clauze de jurisdicție/arbitraj și formalitățile necesare pentru efectele acordului. Administrarea medierii de către ARF nu determină prin ea însăși legea aplicabilă sau instanța competentă.

Art. 25 – Protecția datelor și arhivarea

ARF prelucrează numai datele necesare administrării mecanismului, potrivit GDPR și politicilor sale de retenție. Dosarul administrativ este separat de documentele profesionale ale mediatorului. Termenele de păstrare și accesul la dosar se stabilesc prin politica ARF aplicabilă.

Art. 26 – Dispoziții finale

Regulamentul completează Codul de Conduită în Franciză al ARF. Versiunea aplicabilă este, ca regulă, cea în vigoare la data cererii, dacă părțile nu convin în mod valabil altfel. Pentru aspectele profesionale ale medierii neprevăzute aici se aplică Legea nr. 192/2006 și normele profesiei de mediator. Modificările Regulamentului se adoptă de organul ARF competent și se publică împreună cu data intrării în vigoare.

Anexa 1 – Conținutul minim al cererii de mediere

- Datele de identificare și contact ale solicitantului și ale celeilalte părți.
- Contractul de franciză / unitatea / teritoriul.
- Descrierea succintă a disputei și a problemelor principale.
- Rezumatul negocierii directe sau motivul justificat pentru omiterea acesteia.
- Existența unor procese, arbitraje, măsuri urgente sau termene legale.
- Datele reprezentanților/avocaților, dacă există.
- Preferințe privind mediatorul, limba, locul și forma fizică/online.
- Declarația că informațiile administrative furnizate ARF sunt corecte potrivit cunoștințelor solicitantului.

Anexa 2 – Checklist administrativ ARF

- Cererea completă și verificarea domeniului de aplicare.
- Negocierea prealabilă confirmată sau excepția documentată.
- Invitația transmisă.
- Consimțământul tuturor părților.
- Mediator autorizat ales prin acord.
- CV/informații profesionale transmise, dacă este cazul.
- Declarația privind conflictele de interese.
- Contractul de mediere semnat.
- Taxele și onorariul comunicate.

- Data, locul/platforma și limba stabilite.
- Termenele legale urgente semnalate părților ca responsabilitate proprie.
- La final: dosarul administrativ închis fără preluarea conținutului confidențial.

Anexa 3 – Surse juridice și profesionale de referință

- Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, cu modificările ulterioare.
- Codul de Conduită în Franciză al ARF – Partea privind prevenirea și soluționarea disputelor.
- Directiva 2008/52/CE privind anumite aspecte ale medierii în materie civilă și comercială.
- Normele și regulile profesionale aplicabile mediatorilor autorizați.
- European Code of Ethics for Franchising – EFF, ca standard profesional de referință în franciză.